

Torés – As Nogais, 1979-03-23

Informante: Sr. Amable e unha muller

Compilador: Xosé Luís Rivas

Transcrición: X.L. Rivas, rev. S. de la Ossa

1. Alá cando era mozo
tiña vint'anos cumpridos
ba ver unha rapaza
i-aló lexos dos veciños.
2. [Le]vábache un pau tan largo
coma un fungueiro dun carro
/:calzo nas zocas chinelas
fumando nun gran cigarro.:/
3. Fun e peteinlle na porta
sal' o can moi apurado
resgoume o calzón de estrena
i-e máis tiroume deitado.
4. Saliu a ama da casa:
–Éche milagro, bon home!
/:Este can éche escollido,
carne mala non cha come!:/
5. Saliu a ama da casa:
–Éche milagro, bon home!
Este can é escollido,
carne mala non a come!*
6. –A rapaza non está,
vai alá nun viaxiño–.
Eu fúncelle te-la espera
i-á namela dun veciño.
7. Alí saliull' outro can
como a cabeza dun sapo
arrastroume pola lama
como si fora un fargallo.
8. Ao sentir tanto allarido
acodiron os veciños
os homes con paus e fouces
e as mulleres con fouciños.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades